

Posudek diplomové práce

Diplomand:	Vilma Slatinská
Studijní obor:	španělština
Téma práce:	<i>Poetika města v počáteční tvorbě Maria Benedettiho</i>
Rozsah:	94 str.
Vedoucí:	Doc. PhDr. Hedvika Vydrová
Oponent:	Prof. PhDr. Anna Housková, CSc.
Datum obhajoby:	19. 9. 2007

Vilma Slatinská má nepochybně smysl pro funkční strukturaci problematiky, již se zabývá. To je patrné již z pohledu na obsah práce. Celý následující text pak tento první dojem potvrzuje. Jde o neobyčejně ucelenou reflexi zvoleného tématu, v níž jednotlivé dílčí úvahy vytvářejí půdu pro následující, prolínají se, doplňují a obohacují až k závěru, který nejen shrnuje hlavní již vyslovené soudy, ale podrobuje je novému přezkoumání.

Přitom téma samo skýtá řadu nástrah. Tvorba Maria Benedettiho je velice rozsáhlá a pestrá, stejně tak kritické práce jí věnované; také problematika města a jeho literárního uchopení nabízí velké množství různých přístupů. Domnívám se, že studentka si rozumně vymezila tematické okruhy a opřela se o adekvátní sekundární literaturu (Rama, Rovira, Hodrová, Nogareda, *Inventario cómplice*). Především přesvědčivě zdůvodnila výsek z Benedettiho díla (pětileté období 1956 – 1961), na němž svou práci založila. Také se vcelku zdařile vyrovnala s úskalím nezbytných informací o autorovi, jeho době a uruguayském a hispanoamerickém literárním kontextu. Je možné, že v podkapitole „Uruguay v historických souvislostech“ nebylo třeba jít tolik nazpět a že úvodní části podkapitol o hispanoamerické a uruguayské literatuře jsou poněkud mechanicky závislé na zdrojích (Vydrová, Housková), ale na druhé straně je nesporné, že je jen velice málo informací z těchto úvodních pasáží, které by autorka nevyužila a nezúročila v analytické a interpretační části práce. V tomto ohledu jsou cenné zvláště podkapitoly o postavení spisovatele v latinskoamerické společnosti a vztahu města a literatury, z kapitoly o Mariu Benedettim analýza jeho realismu, vztahu k Montevideu a k Uruguayi.

Stěžejní část práce je věnována románu *La tregua* (Chvilé oddechu, 1960). Diplomandka zde prokázala schopnost skloubit osobní zaujetí dílem s důkladnou a precizní analýzou textu, poučené zacházení s kritickou literaturou s vlastním názorem (interpretace titulu díla, postav, motivu času a smrti, soudy o patetické každodennosti, vyprávěcí perspektivě aj.). Dvě následující kapitoly, v nichž autorka sleduje, jak se utváří poetika města v dalších žánrově odlišných Benedettiho dílech daného období – povídkách *Montevideanos* (Montevideané, 1959) a básnických sbírkách *Poemas de la oficina* (Básně z kanceláře, 1956) a *Poemas del hoyporhoy* (Básně dnešního dne, 1961), jsou sice méně rozsáhlé a detailní, ale důsledně rozvíjejí myšlenky předchozí části (typologie města, město-scéna a město žité, dostředivá povaha prostoru kanceláře), porovnávají významové posuny dané odlišnou literární formou (fragmentárnost povídek) a přinášejí nové pohledy (ironie, humor, narativnost a dialogičnost lyriky).

O kvalitách závěru jsem se už zmínila; chtěla bych ještě ocenit kritický odstup, který si Vilma Slatinská, přes veškeré sympatie k autorovi a jeho dílu, uchovává až do konce (např. v přehodnocení eseje *El país de la cola de paja* (Země se slaměným chvostem, 1960).

Nespornou kvalitou práce je autorčina formulační dovednost a velký cit pro jazyk (o tom svědčí i její úvahy o možnostech překladu). Z několika překlepů je závažný snad jen letopočet 1915 na str. 4; na str. 63, ř. 14 došlo patrně k záměně jmen ženských postav Isabely a Blanky .

Práci Vilmy Slatinské pokládám za přínosnou pro benedettiiovská studia (mohla by sloužit jako podklad pro případné rigorózní řízení) a navrhuji, aby byla hodnocena jako **výborná**.

Doc. PhDr. Hedvika Vydrová

V Praze 8. 9. 2007